

Til beslutningsforslag nr. B 26. Betænkning afgivet af Udenrigsudvalget den 9. april 1992

Betænkning

over

Forslag til folketingsbeslutning om stop for yderligere flygtningebestillinger i 1992

[af Kim Behnke (FP) m.fl.]

Udvalget har behandlet beslutningsforslaget i nogle møder.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Socialistisk Folkepartis, Centrum-Demokraternes og Det Radikale Venstres medlemmer af udvalget) beslutningsforslaget til *forkastelse* ved 2. (sidste) behandling.

Et *mindretal* (Det Konservative Folkeparti og Venstres medlemmer af udvalget) vil ved 2. (sidste) behandling af beslutningsforslaget hverken stemme for eller imod forslaget og bemærker i øvrigt:

Det aktstykke, som er sendt til Finansudvalget om yderligere bevilling til Dansk Flygtningehjælp, er en konsekvens af særloven om opholdstilladelse til palæstisensere fra Libanon.

Særloven er vedtaget af et flertal uden om regeringen. Regeringen gik meget stærkt imod lovforslaget, da det blev behandlet i folketingsalen.

Vedtagelsen af særloven er efter mindretallets opfattelse udtryk for en farlig glidebane. Efter vedtagelsen af særloven er det ikke til fremtiden at vide, hvad der er lov og ret i sådanne sager.

Sagerne har i mange tilfælde været overvejet særdeles nøje af de kompetente myndigheder ad flere omgange. Det har ført til, at de betingelser for at få opholdstilladelse her i landet, som er opstillet i udlændingeloven, ikke har været opfyldt. Derfor mener regeringen, at det er forkert, at Folketinget, uden at andre om-

stændigheder foreligger end dem, der allerede har været gjort gældende for de kompetente myndigheder, alligevel meddeler opholdstilladelse. Dette er et særdeles vidtgående indgreb i det system, som et flertal i Folketinget selv har opbygget i den nugældende udlændingelov.

Regeringen har i årevis arbejdet for en folkelig debat om udlændingepolitikken og ønsker en stramning af udlændingeloven. Derfor har regeringen også forsøgt både i befolkningen og i Folketinget at vinde gehør for sine synspunkter om en strammere sagsbehandling, strammere familiesammenføringsregler og bedre integration.

Men nu har altså et flertal uden om regeringen gennemført en særlov, som regeringen har stemt imod. Herover står naturligvis, at socialministeren har et ansvar for at give Folketinget mulighed for at bringe det bevillingsmæssige i orden.

Folketinget ville ikke være tjent med, at socialministeren valgte at ignorere de bevillingsmæssige konsekvenser af Folketingets lovgivning, selv om regeringen som sagt er imod denne lovgivning.

På den baggrund vil mindretallet undlade at stemme til forslaget.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller beslutningsforslaget til *vedtagelse uændret* ved 2. (sidste) behandling.